

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 lipca 2013 r.

Poz. 820

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 28 czerwca 2013 r.

w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi²⁾³⁾

Na podstawie art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf dla paliw gazowych;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) charakterystyka poboru lub zatłaczania paliwa gazowego – określone w umowie lub rzeczywiste wielkości określające w szczególności:
  - a) roczną ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym i nierównomierność jego odbioru lub zatłaczania w czasie,
  - b) godzinową lub dobową ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym,
  - c) ciśnienie w miejscu dostarczania lub zatłaczania paliwa gazowego;
- 2) grupa przyłączeniowa – grupę w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891 oraz z 2012 r. poz. 968);

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94).

³⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 21 czerwca 2013 r., pod numerem 2013/0331/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

- 3) grupa taryfowa – grupę odbiorców dostarczających lub odbierających paliwa gazowe z systemu gazowego lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, dla których określa się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania;
- 4) moc odbioru – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można odebrać w ciągu jednej godziny z instalacji magazynowej;
- 5) moc przyłączeniowa – moc w rozumieniu § 2 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 6) moc umowna – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą w okresie godziny lub doby można dostarczyć do lub odebrać z systemu gazowego lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, określoną w umowie:
  - a) sprzedaży paliw,
  - b) o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
  - c) o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego,
  - d) kompleksowej

– na dany rok, w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony lub umowy zawartej na czas określony co najmniej jednego roku, albo na czas trwania umowy w przypadku umowy zawartej na okres krótszy niż rok;
- 7) moc załączania – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można załoczyć w ciągu jednej godziny do instalacji magazynowej;
- 8) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 9) okres regulacji – okres, na jaki zostały ustalone wartości współczynników korekcyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1;
- 10) pojemność czynna – pojemność instalacji magazynowej stanowiącą różnicę między jej całkowitą pojemnością a pojemnością niezbędną dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy instalacji magazynowej oraz minimalnego ciśnienia paliwa gazowego w okresie jego odbioru;
- 11) pozyskanie paliw gazowych – zakup paliw gazowych, ich wydobywanie, wytwarzanie i przetwarzanie;
- 12) punkt wejścia – miejsce dostarczania paliw gazowych do sieci przesyłowej, w tym z instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 13) punkt wyjścia – miejsce odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej, w tym miejsce dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 14) punkt wirtualny – punkt w rozumieniu § 2 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 15) układ pomiarowy – układ w rozumieniu § 2 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 16) umowa krótkoterminowa – umowę, o której mowa w art. 5 ust. 2 lub 3 ustawy określonej w pkt 8, zawartą na okres krótszy niż rok;
- 17) usługa dystrybucji zwrotnej – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegającą na dystrybucji paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;
- 18) usługa przesyłania zwrotnego – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegającą na przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;
- 19) usługa wirtualnej dystrybucji zwrotnej – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegającą na umownym transporcie paliw gazowych z miejsca ich wydobywania lub wytwarzania lub z instalacji skroplonego gazu ziemnego, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, do punktu wirtualnego w sieci przesyłowej;
- 20) usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego – usługę świadczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegającą na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w jednokierunkowych fizycznych punktach wejścia lub wyjścia do sieci przesyłowej.

Rozdział 2

Szczegółowe zasady kształtowania taryf

§ 3. 1. Określone w taryfie ceny lub stawki opłat dla poszczególnych grup taryfowych różnicuje się odpowiednio do kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej związanej z dostarczaniem paliw gazowych, z uwzględnieniem eliminowania subsydiowania skrośnego.

2. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należności odpowiadające zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określone w umowie sprzedaży paliw gazowych lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, lub w umowie kompleksowej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat przesyłowych”;
- 2) sposób ustalania stawek opłat przesyłowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi przesyłania zwrotnego,
  - d) w ramach usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego;
- 3) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci przesyłowej;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług przesyłania paliw gazowych;
- 6) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 8) stawkę opłaty za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”;
- 9) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat dystrybucyjnych”;
- 3) sposób ustalania stawek opłat dystrybucyjnych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi dystrybucji zwrotnej,
  - d) w ramach usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej;
- 4) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci wysokich ciśnień oraz stawki opłat za przyłączenie do sieci niskich, średnich lub podwyższonych średnich ciśnień;

- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług dystrybucji paliw gazowych;
- 7) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 8) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 9) stawki opłat za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy;
- 10) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na **dotatkowe** zlecenie odbiorców.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) ceny paliw gazowych;
- 3) stawki opłat abonamentowych;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową ustala w taryfie elementy określone w ust. 3 oraz wskazuje taryfę przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługi przesyłania lub dystrybucji, która ma zastosowanie w rozliczeniach z odbiorcami, którym przedsiębiorstwo świadczy usługę kompleksową.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usługi magazynowania paliwa gazowego, zwane dalej „stawkami opłat magazynowych”;
- 3) sposób ustalenia stawek opłat magazynowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług magazynowania paliw gazowych;
- 5) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na **dotatkowe** zlecenie odbiorcy.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 3) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 5) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na **dotatkowe** zlecenie odbiorcy.

§ 5. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem paliw gazowych, na podstawie następujących kryteriów:

- 1) rodzaju paliwa gazowego;
- 2) charakterystyki technicznej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 3) charakterystyki funkcjonalnej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 4) wielkości i charakterystyki zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej;
- 5) wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliwa gazowego w miejscach jego dostarczania lub odbioru;
- 6) zakresu świadczonych usług;
- 7) miejsc dostarczania lub odbioru paliwa gazowego;
- 8) systemu rozliczeń;
- 9) zużycia paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych;
- 10) ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym.

2. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z kilku miejsc, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, o ile umowa nie stanowi inaczej.

3. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z jednego miejsca odbioru na podstawie więcej niż jednej umowy, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie dla każdej z tych umów.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

§ 6. 1. Ceny lub stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się na okres 12 miesięcy kalendarzowych.

2. Koszty uzasadnione będące podstawą kalkulacji cen lub stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – stanowią planowane, dla danego roku, koszty uzasadnione przedsiębiorstwa energetycznego, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą;
- 2) obrotu paliwami gazowymi – stanowią planowane dla danego roku koszty uzasadnione związane z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz marża na uzasadnionym poziomie.

§ 7. 1. Koszty, o których mowa w § 6, ustala się zgodnie z art. 44 i art. 45 ustawy oraz zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą ustalania i oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określone na podstawie sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 44 ust. 2 ustawy.

3. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, mogą być porównywalne koszty działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych wykonujących – w porównywalnych warunkach – działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

4. Koszty, o których mowa w § 6, ustala się, przyjmując, dla każdego roku okresu regulacji, ilość energii zawartej w paliwie gazowym planowaną do sprzedaży, przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania lub regazyfikacji, planowane wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru oraz planowaną liczbę pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów.

5. Podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwie gazowym, wielkości mocy umownych, mocy zatlaczania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, o których mowa w ust. 4, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

6. W przypadku nowo tworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych wysokość cen i stawek opłat kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej. W kalkulacji mogą być uwzględniane analizy porównawcze.

§ 8. 1. Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej dzieli się na poszczególne rodzaje wykonywanej działalności gospodarczej i poszczególne grupy taryfowe zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 9. 1. W celu określenia stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji ustala się na poszczególne lata współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „X”, w taki sposób, aby spełniony był warunek określony wzorem:

$$K_{wn} \leq K_{wn-1} \cdot \left[1 + \frac{(RPI - X_n)}{100\%} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{wn} , K_{wn-1} – uzasadnione koszty własne przedsiębiorstwa energetycznego związane z wykonywaną przez to przedsiębiorstwo działalnością gospodarczą, uwzględniające zależne od przedsiębiorstwa energetycznego warunki wykonywania tej działalności, wyznaczone w szczególności z zastosowaniem metod porównawczych, o których mowa w art. 47 ust. 2e ustawy, na poszczególne lata okresu regulacji; w pierwszym roku okresu regulacji koszty, oznaczone symbolem „ K_{wn-1} ”, są równe kosztom z roku poprzedzającego rok wyznaczenia współczynników korekcyjnych, oznaczonych symbolem „X”,

X_n – współczynniki korekcyjne, określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego, ustalane jednorazowo dla poszczególnych lat okresu regulacji, w roku zatwierdzenia taryfy dla pierwszego roku okresu regulacji [w %]; współczynnik korekcyjny na pierwszy rok okresu regulacji, w zależności od wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uwzględnia się w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, zawartych w taryfach,

RPI – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w [%].

2. W celu określenia dopuszczalnych zmian cen lub stawek opłat na dany rok okresu regulacji, będących wynikiem zmiany warunków zewnętrznych funkcjonowania przedsiębiorstwa lub poprawy efektywności gospodarowania w przedsiębiorstwie, ustala się, dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej, współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „Y”, w taki sposób, aby przychody, oznaczone symbolem „ P_n ”, spełniały warunek określony wzorem:

$$P_n \leq P_{n-1} \cdot \left[1 + \frac{Y_n}{100} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_n , P_{n-1} – przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, wyznaczone w sposób określony w ust. 3,

Y_n – współczynniki korekcyjne, ustalane corocznie i uwzględniane w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa zawartych w taryfach, określające zmianę niezależnych od przedsiębiorstwa warunków wykonywania danego rodzaju działalności gospodarczej, w szczególności zmianę kosztów zakupu paliw gazowych i usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, wielkości i struktury jego sprzedaży oraz obciążeń podatkowych lub projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Przychody „ P_n ”, o których mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) przesyłania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 2) dystrybucji paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym, liczby układów pomiarowych oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 3) magazynowania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz odpowiednio liczby pakietów, zamówionych pojemności czynnych, mocy zatłaczania i mocy odbioru w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 4) skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 5) obrotu paliwami gazowymi – oblicza się jako iloczyn cen i stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz liczby układów pomiarowych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. Przychody „ P_{n-1} ” dla roku poprzedzającego dany rok obowiązywania taryfy, o których mowa w ust. 2, oblicza się odpowiednio w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w obowiązującej taryfie oraz wielkości i struktury sprzedaży paliw gazowych i usług w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

5. Przepis ust. 2 stosuje się w przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uzasadniających zmianę tej taryfy w trakcie okresu jej obowiązywania. W takim przypadku przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, oznaczone symbolami „ P_n ” i „ P_{n-1} ”, oznaczają odpowiednio przychody kalkulacyjne ustalone na podstawie cen i stawek opłat po zmianie taryfy (P_n) i przed jej zmianą (P_{n-1}) kalkulowane na podstawie ilości energii zawartej w paliwie gazowym, mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów i liczby układów pomiarowych przyjętych do kalkulacji taryfy.

§ 10. 1. Przychody pokrywające koszty uzasadnione, ustalane dla każdego roku okresu regulacji, uwzględniają przychody uzyskane z:

- 1) cen i stawek opłat;
- 2) opłat za przekroczenia mocy umownej;
- 3) opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
- 4) tytułu wykonywania umowy, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania czynności wynikających z decyzji, o której mowa w art. 9h ust. 9 ustawy;
- 5) opłat za bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są pomniejszane o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy i czynnościami wynikającymi z decyzji.

3. Przychody uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, uwzględniają przychody osiągnięte z tych opłat w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. W przychodach, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przychodów:

- 1) uzyskanych z opłat za:
  - a) nielegalny pobór paliw gazowych,
  - b) wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania było spowodowane przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 lub ust. 3a ustawy;
- 2) stanowiących różnicę między przychodami ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych oferowanych w trybie aukcji a przychodami, które przedsiębiorstwo energetyczne uzyskałoby w przypadku prowadzenia rozliczeń za sprzedane moce umowne na podstawie stawek opłat ustalonych w taryfie.

§ 11. W przypadku nieprzewidzianej istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen i stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.

§ 12. 1. Stawki opłaty przesyłowej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej.

2. Stawki opłaty stałej ustalone w taryfie dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych są stawkami minimalnymi w przypadku oferowania przepustowości w tych punktach w trybie aukcji.

§ 13. 1. Stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia na jednostkę mocy umownej na podstawie kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych.

2. Stawki opłaty zmiennej kalkuluje się dla punktów wyjścia, w których w paliwa gazowe są zaopatrywani odbiorcy końcowi, oraz dla punktów zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym, na jednostkę energii zawartej w przesyłanym paliwie gazowym, na podstawie kosztów zmiennych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawek opłat stałych.

3. Stawki opłat przesyłowych mogą być różnicowane w zależności od kosztów uzasadnionych określonych dla punktów wejścia lub punktów wyjścia.

§ 14. 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania w okresach krótszych niż rok, z wyłączeniem usług określonych w § 16, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika oznaczonego symbolem „K”. Maksymalna wartość współczynnika (K) nie może przekroczyć:

- 1) 2,0 – dla umów zawieranych na okres co najmniej pięciu miesięcy;
- 2) 3,2 – dla umów zawieranych na okres od trzech do czterech miesięcy;
- 3) 3,8 – dla umów zawieranych na okres od jednego do dwóch miesięcy.

2. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres jednego dnia opłata stała, zależna od zamówionej mocy, nie może przekroczyć 1/20 opłaty za świadczenie usług przesyłania paliwa gazowego ustalonej na okres miesiąca i dotyczącej danego miesiąca.

3. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres inny niż określony w ust. 1 i 2 opłatę stałą, zależną od zamówionej mocy, ustala się z uwzględnieniem współczynników odpowiadających okresom, o których mowa w ust. 1, oraz opłaty stałej za każdy dzień poza tymi okresami, ustalonej stosownie do ust. 2.

§ 15. 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „D”, obliczanego według wzoru:

$$D = \frac{t - t_0}{t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

t₀ – liczbę godzin ograniczenia mocy umownej w okresie rozliczeniowym.

2. W przypadku gdy wartość współczynnika jest mniejsza niż 0,05, przyjmuje się, że jego wartość wynosi 0,05.

§ 16. W przypadku świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnego stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, współczynnika, o którym mowa w § 15, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „R_w”, którego wartość wynosi 0,2.

§ 17. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) nawanianie paliw gazowych;
- 3) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych.

2. Zawarte w taryfie stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłaty za badanie jakości dostarczanych paliw gazowych nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

§ 18. Opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych:

- 1) dla punktów wejścia oblicza się według wzoru:

$$a) O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia w [zł],

$S_{s(we)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [gr/kWh/h],

$M_{(we)}$ – moc umowną w punkcie wejścia w [kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym

albo

$$b) O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia w [zł],

$S_{s(we)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia za każdą dobę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/dobę],

$M_{(we)}$ – moc umowną w punkcie wejścia w [MWh/dobę],

T – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

- 2) dla punktów wyjścia innych niż zlokalizowane na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$a) O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(wy)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(wy)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [gr/kWh/h],

$M_{(wy)}$ – moc umowną w punkcie wyjścia w [kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym

albo

$$b) O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(wy)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia w [zł],

$S_{s(wy)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia za każdą dobę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/dobę],

$M_{(wy)}$ – moc umowną w punkcie wyjścia w [MWh/dobę],

T – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

- 3) dla punktów wyjścia zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$O_{p(wy)} = (S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T + S_{z(wy)} \cdot Q) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_{p(wy)}$ – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia w [zł],
 $S_{s(wy)}$ – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [gr/kWh/h],
 $M_{(wy)}$ – moc umowną w punkcie wyjścia w [kWh/h],
 T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,
 $S_{z(wy)}$ – stawkę opłaty zmiennej w punkcie wyjścia w [gr/kWh],
 Q – ilość paliwa gazowego przesłanego w okresie rozliczeniowym w [kWh].

§ 19. 1. Stawki opłat dystrybucyjnych kalkuluje się jako stawki grupowe.

2. Stawki grupowe kalkuluje się jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych odbiorcom zaliczanym do poszczególnych grup taryfowych.

3. Stawki opłaty stałej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej lub na układ pomiarowy w odniesieniu do danej grupy taryfowej, na podstawie kosztów stałych:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego, będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego tego przedsiębiorstwa, lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

4. Dla odbiorców, pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h], stawki opłaty stałej dystrybucyjnej różnicuje się ze względu na długość okresu między dwoma kolejnymi odczytami układu pomiarowego.

5. Stawki opłaty zmiennej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę dystrybuowanego paliwa gazowego na podstawie kosztów zmiennych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawki opłaty stałej dystrybucyjnej:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego, będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego, lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

§ 20. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 3) laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 4) wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowego;
- 5) założenie plomby na urządzenia podlegające oplombowaniu, w szczególności po naprawie, konserwacji i remoncie instalacji;
- 6) wymianę uszkodzonego układu pomiarowego;
- 7) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych;
- 8) dodatkowy odczyt niewynikający z harmonogramu odczytowego ustalonego dla danej grupy taryfowej.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłat za usługi, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 2–6 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego;
- 2) ust. 1 pkt 7 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

§ 21. 1. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości większej niż 110 [kWh/h] oblicza się według wzoru:

$$O_d = (S_{zd} \cdot Q + S_{sd} \cdot M \cdot T) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
 S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],
 Q – ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym w [kWh],
 S_{sd} – stawkę opłaty stałej za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [gr/kWh/h],
 M – moc umowną w [kWh/h],
 T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.

2. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości nie większej niż 110 [kWh/h] oblicza się według wzoru:

$$O_d = S_{zd} \cdot Q / 100 + S_{sdd} \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_d – opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych w [zł],
 S_{zd} – stawkę opłaty zmiennej w [gr/kWh],
 Q – ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym w [kWh],
 S_{sdd} – stawkę opłaty stałej w [zł/miesiąc],
 k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.

§ 22. 1. W przypadku świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych w okresach krótszych niż rok lub na zasadach przerywanych przepisy § 14 i § 15 stosuje się odpowiednio.

2. Opłatę za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych, wyrażonej w [gr/kWh], ilości energii zawartej w paliwie gazowym, która objęta jest tą usługą, i współczynnika, oznaczonego symbolem „ R_w ”, którego wartość wynosi 0,2.

§ 23. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych świadczy usługi w formie pakietu oraz usługi rozdzielonej oraz może świadczyć usługi w formie pakietu elastycznego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, kalkuluje stawki opłat magazynowych jako stawki opłaty stałej na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych eksploatacji poszczególnych rodzajów instalacji magazynowej, uwzględniających charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej, oraz kosztów zakupu usług przesyłania paliwa gazowego w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowej, dla usług świadczonych w formie:

- 1) pakietu, w którym moc zatłaczania, pojemność czynna oraz moc odbioru są udostępniane odbiorcy łącznie, a ich wielkości oraz wzajemny stosunek są określone w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 2) pakietu elastycznego, w którym pojemność czynna oraz zakres mocy zatłaczania i mocy odbioru są udostępniane odbiorcy łącznie w ramach ustalonych wzajemnych proporcji, których wielkość oraz wzajemny stosunek są określone w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 3) usługi rozdzielonej, w której moc zatłaczania, pojemność czynna lub moc odbioru są udostępniane odbiorcy oddzielnie, stosownie do specyfikacji technicznych poszczególnych instalacji magazynowych.

§ 24. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy usługę badania jakości paliw gazowych.

2. Stawkę opłaty za usługę, o której mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacji tej usługi.

3. Za wykonanie usługi, o której mowa w ust. 1, opłaty nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych magazynowanych paliw gazowych.

§ 25. Opłatę za świadczoną usługę magazynowania paliw gazowych:

- 1) polegającą na udostępnieniu pakietów oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_p \cdot N_p \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],

S_p – stawkę opłaty za zamówiony pakiet w [zł/miesiąc],

N_p – liczbę zamówionych pakietów w okresie rozliczeniowym,

k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym;

- 2) polegającą na udostępnieniu pakietów elastycznych oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k + S_{mz} \cdot M_z \cdot T + S_{mo} \cdot M_o \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],

S_v – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w [zł/MWh],

V_c – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [MWh],

k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,

S_{mz} – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],

M_z – zamówioną moc zatłaczania w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],

S_{mo} – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],

M_o – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

- 3) świadczoną w formie usługi rozdzielonej oblicza się w zależności od zamówionej:

a) pojemności czynnej w okresie rozliczeniowym albo

b) mocy zatłaczania, albo

c) mocy odbioru

– według wzoru:

$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu pojemności czynnej,

$O_m = S_{mz} \cdot M_z \cdot T$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy zatłaczania,

$O_m = S_{mo} \cdot M_o \cdot T$ – w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy odbioru,

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_m – opłatę za usługę magazynowania w [zł],

S_v – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [zł/MWh],

V_c – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym w [MWh],

k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,

- S_{mz} – stawkę opłaty za zamówioną moc zatlaczania za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
 M_z – zamówioną moc zatlaczania w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
 S_{mo} – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru za każdą godzinę okresu rozliczeniowego w [zł/MWh/h],
 M_o – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym w [MWh/h],
 T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.

§ 26. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego kalkuluje stawki opłat za usługi skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego jako:

- 1) stawki opłaty stałej – na podstawie uzasadnionych kosztów stałych zależnych od zamówionej mocy odbioru gazu ziemnego z instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 2) stawki opłaty zmiennej – na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych zależnych od ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym w instalacji skroplonego gazu ziemnego.

§ 27. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) uzdatnianie gazu ziemnego w celu uzyskania pożądaných parametrów jakościowych;
- 2) badanie jakości skroplonego gazu ziemnego;
- 3) załadunek oraz przeładunek skroplonego gazu ziemnego;
- 4) przedłużone procesowe składowanie skroplonego gazu ziemnego.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

§ 28. Opłatę za świadczoną usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oblicza się według wzoru:

$$O_r = S_{sr} \cdot M_r \cdot T + S_{zr} \cdot Q_r$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_r – opłatę za usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w [zł],
 S_{sr} – stawkę opłaty stałej za moc umowną w [zł/kg/h] albo [zł/kg/dobę] lub w [zł/kWh/h] albo [zł/kWh/dobę],
 M_r – zamówioną moc umowną instalacji skroplonego gazu ziemnego odpowiednio w [kg/h] albo [kg/dobę] lub w [kWh/h] albo [kWh/dobę],
 T – liczbę godzin albo dób w okresie rozliczeniowym,
 Q_r – ilość skroplonego lub zregazyfikowanego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym odpowiednio w [kg] albo [kWh],
 S_{zr} – stawkę opłaty zmiennej odpowiednio w [zł/kg] albo [zł/kWh].

§ 29. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi kalkuluje:

- 1) ceny paliw gazowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych, obejmujących w szczególności koszty:
  - a) wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, z wyłączeniem kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat abonamentowych, o których mowa w pkt 2,
  - b) pozyskania paliw gazowych,
  - c) zakupu usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
  - d) zakupu usług przesyłania w punktach wejścia do systemu przesyłowego, z wyłączeniem punktów wejścia z instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym,
  - e) transportu skroplonego gazu ziemnego, w tym transportu kołowego,
  - f) tworzenia i utrzymywania zapasów, w tym zapasów obowiązkowych, o których mowa w odrębnych przepisach,
  - g) poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczenia, z zastrzeżeniem § 30 ust. 2;

2) stawki opłat abonamentowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych wystawiania i dostarczania faktur, obliczania i pobierania należności, a także czynności związanych z uzasadnioną kontrolą wskazań układów pomiarowych, z zawieraniem i dotrzymywaniem warunków umów i prawidłowości rozliczeń, obliczane jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowych albo liczby zawieranych umów.

2. Stawki opłat abonamentowych kalkuluje się jako stawki miesięczne, w złotych na układ pomiarowy, i różnicuje ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne pobiera opłatę dodatkową w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej, rozliczenia z tytułu sprzedaży lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi.

4. Ustalone w taryfie ceny paliw gazowych mają charakter cen maksymalnych. Ceny niższe mogą być stosowane pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych.

§ 30. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową stosuje w rozliczeniach z odbiorcami w zakresie:

- 1) obrotu paliwami gazowymi – ceny tych paliw i stawki opłat abonamentowych ustalone zgodnie z § 29;
- 2) przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych – stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci jest przyłączony dany odbiorca.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługę kompleksową odbiorcom przyłączonym do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, którzy zgłosili zapotrzebowania na paliwa gazowe, obciąża tych odbiorców opłatami poniesionymi w związku z niedotrzymaniem przez nich, na skutek ich działania lub zaniechania, zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania, według stawek opłat pobieranych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych.

§ 31. 1. W przypadku sprzedaży paliw gazowych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi opłatę za pobrane paliwo gazowe ustala się według wzoru:

$$O = C \cdot Q/100 + S_a \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O – opłatę za pobrane paliwo gazowe w [zł],
- C – cenę paliwa gazowego w [gr/kWh],
- Q – ilość paliwa gazowego w [kWh],
- S_a – stawkę opłaty abonamentowej w [zł/miesiąc],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.

2. W przypadku sprzedaży paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę kompleksową ustala się jako sumę opłaty wynikającej z ust. 1 oraz opłaty za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikającej z obowiązującej taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

§ 32. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej dla podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej:

- 1) A – na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) B – na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat kalkulowanych w zależności od:
  - a) wielkości mocy przyłączeniowej,
  - b) długości odcinka sieci służącego do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie;
- 3) C – na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

§ 33. 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności wydatki ponoszone na:

- 1) wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych;
- 2) uzgodnienia dokumentacji;
- 3) uzyskanie decyzji lokalizacyjnej oraz pozwolenia na budowę;
- 4) uzyskanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego;
- 5) roboty budowlano-montażowe wraz z niezbędnymi próbami;
- 6) opłaty za zajęcie terenu, w tym opłaty publicznoprawne i odszkodowania dla właścicieli nieruchomości, których zajęcie było niezbędne dla budowy odcinka sieci i przyłącza;
- 7) zakup lub budowę standardowych elementów odcinków sieci oraz przyłączy;
- 8) zakup i montaż szafki przeznaczonej na kurek główny lub urządzenie pomiarowe;
- 9) zakup i montaż układu pomiarowego.

3. Do standardowych elementów przyłącza, o których mowa w ust. 2 pkt 7, zalicza się w szczególności układ włączeniowy, rurę przewodową, zawór odcinający, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen – stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny, reduktor ciśnienia gazu oraz rury osłonowe na skrzyżowaniu z innym uzbrojeniem podziemnym.

4. Za elementy sieci gazowej i urządzenia niewymienione w ust. 3, które są niezbędne do realizacji przyłączenia podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, pobierane są opłaty w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na ich zakup i budowę.

§ 34. 1. Opłata za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkulowana na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci, stanowi sumę:

- 1) opłaty ryczałtowej za budowę odcinka przyłącza o długości do 15 m;
- 2) opłaty za budowę odcinka przyłącza o długości powyżej 15 m, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za każdy metr przyłącza do sieci gazowej i długości przyłącza powyżej 15 m.

2. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$O_p = O_R + S_p \cdot L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O_p – opłatę za przyłączenie do sieci gazowej w [zł],
 O_R – opłatę ryczałtową za budowę przyłącza o długości do 15 m w [zł],
 S_p – stawkę opłaty za każdy metr przyłącza powyżej 15 m w [zł/m],
 L_p – długość przyłącza powyżej 15 m w [m].

§ 35. 1. Sposób wnoszenia opłat za przyłączenie określa umowa.

2. Za wymianę lub przebudowę przyłącza bez zwiększenia dotychczasowej mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu.

3. Za wymianę przyłącza, jego przebudowę lub rozbudowę sieci spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za przyłączenie do sieci gazowej.

4. Za wymianę układu pomiarowego wynikającą ze zmiany mocy przyłączeniowej lub charakterystyki poboru paliwa gazowego, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu zaliczonego do grupy przyłączeniowej:

- 1) A lub B – pobiera się opłatę w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na jego zakup i montaż;
- 2) C – pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych na jego zakup i montaż.

Rozdział 4

Szczegółowe zasady rozliczenia z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi

§ 36. 1. W przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach między kolejnymi odczytami układu pomiarowego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych przekazuje nieodpłatnie przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub odbiorcy tych paliw dane dotyczące wykonania tej usługi, w szczególności dane dotyczące odczytów układów pomiarowych lub ich korekty.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odpłatnie w przypadkach innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobrane paliwa gazowe i wykonane usługi związane z jego dostarczeniem, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

4. W przypadku braku możliwości ustalenia wielkości korekty na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowego, do wyliczenia korekty przyjmuje się średniodobowe zużycie paliw gazowych, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta.

5. W wyliczaniu wielkości korekty uwzględnia się sezonowość poboru paliw gazowych oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

6. Korekta, o której mowa w ust. 3–5, w przypadku:

- 1) zawyżenia należności – obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy;
- 2) zaniżenia należności – obejmuje ostatni okres rozliczeniowy.

§ 37. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie:

- 1) nie dłuższych niż 12 miesięcy – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 [kWh/h];
- 2) co miesiąc – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości większej niż 110 [kWh/h].

2. W okresach, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane opłaty za paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw, wyrażonego w jednostkach energii i wyznaczonego według zasad szczegółowo określonych w taryfie.

3. W prognozach, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi:

- 1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
- 2) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury, wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

5. W przypadku braku możliwości dokonania odczytu wskazania układu pomiarowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

§ 38. 1. Rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem dokonuje się na podstawie iloczynu wielkości zużycia tych paliw, ustalonej w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2.

2. Współczynnik konwersji stanowi iloraz ciepła spalania 1 m³ paliw gazowych w warunkach odniesienia ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 i 5 i liczby 3,6. Do obliczania ciepła spalania 1 m³ paliw gazowych przyjmuje się następujące warunki odniesienia dla:

- 1) objętości – temperatura $T_2(t_2) = 273,15$ [K] (0 [°C]), ciśnienie $p_2 = 101,325$ [kPa];
- 2) spalania – temperatura $T_1(t_1) = 298,15$ [K] (25 [°C]), ciśnienie $p_1 = 101,325$ [kPa].

3. Operator systemu przesyłowego oraz operatorzy systemu dystrybucyjnego publikują na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, najpóźniej do godziny 11⁰⁰ trzeciego dnia następnego miesiąca, średnią ważoną wartość ciepła spalania paliw gazowych w systemie przesyłowym lub systemie dystrybucyjnym albo w obszarze określonym w § 40 rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 2. Operatorzy ci przechowują przez okres 5 lat i udostępniają nieodpłatnie użytkownikowi systemu lub odbiorcy dane dotyczące średniej ważonej wartości ciepła spalania.

4. W przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości:

- 1) nie większej niż 110 [kWh/h] – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie średniej arytmetycznej z ostatnio opublikowanych wartości ciepła spalania, o których mowa w ust. 3, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego;
- 2) większej niż 110 [kWh/h] – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie wartości ciepła spalania, o której mowa w ust. 3, ustalonej dla okresu rozliczeniowego.

5. W przypadku odbiorców, u których w uzgodnieniu z właściwym operatorem zainstalowano urządzenie umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym, współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości tego ciepła spalania.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne, dokonujące rozliczenia z tytułu odebranych paliw gazowych lub wykonanych usług związanych z ich dostarczaniem, podaje odbiorcy, odpowiednio dla rodzaju rozliczeń, następujące informacje:

- 1) stany wskazań układu pomiarowego na początku i na końcu okresu rozliczeniowego, określone w [m³] – w przypadku odbiorców, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 1;
- 2) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w [m³];
- 3) wartość współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2;
- 4) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w [kWh];
- 5) czy wskazane zużycie jest zużyciem rzeczywistym, czy prognozowanym.

7. W okresie między dwoma kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwa gazowe może być wielkość zużycia tych paliw ustalona na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego, zgłoszonych przez odbiorcę osobiście, telefonicznie, faksem lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

§ 39. Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia, w szczególności w przypadku przerw lub zakłóceń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu;
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru;
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii;
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci;
- 5) wykonywania prac związanych z przyłączaniem do sieci gazowej odbiorców;
- 6) prac związanych ze zmianą rodzaju dostarczanego paliwa gazowego.

§ 40. 1. Odbiorcy przysługują bonifikaty od przedsiębiorstwa energetycznego zarządzającego systemem gazowym w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji;
- 2) niespełniania przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala w taryfie wysokość bonifikaty w sposób proporcjonalny do ograniczenia wielkości ciśnienia dostarczonych paliw gazowych oraz liczby godzin trwania tego ograniczenia albo niespełniania przez paliwo gazowe parametrów jakościowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

§ 41. 1. W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa nie stanowi inaczej, odbiorcom przysługują bonifikaty:

- 1) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, przerwanej z powodu awarii sieci – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
- 2) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłócenia w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) za nieprzyjęcie zgłoszenia dotyczącego awarii lub zakłócenia w dostarczaniu paliw gazowych – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) za nieuzasadnioną zwłokę w likwidacji awarii, która wystąpiła w sieci gazowej lub w instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego, i usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu paliwa gazowego lub w pracy instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 5) za niepowiadomienie odbiorców zaliczanych do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 6) za niepowiadomienie odbiorców innych niż określeni w pkt 5, z co najmniej czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 7) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 8) za niepowiadomienie z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej, w formie, o której mowa w pkt 6, o terminie zamierzonej zmiany ciśnienia i innych parametrów paliwa gazowego mających wpływ na współpracę ruchową z siecią – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 9) za odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci gazowej lub instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci lub instalacji – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 10) za odmowę udzielenia na żądanie odbiorcy informacji o zasadach rozliczeń oraz o aktualnych taryfach – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1; w przypadku wniosku lub reklamacji wymagających przeprowadzenia kontroli lub dokonania pomiarów termin czternastodniowy jest liczony od dnia zakończenia tych kontroli lub pomiarów;

- 12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 13) za przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego, od dnia zgłoszenia takiego żądania przez odbiorcę, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 14) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego uprzednio układu pomiarowego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 15) za niewydanie przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych po zakończeniu jego dostarczania oraz w przypadku wymiany układu pomiarowego w trakcie dostarczania tego paliwa, na wniosek odbiorcy, dokumentu zawierającego dane identyfikujące ten układ lub za nieudostępnienie danych pomiarowych na dzień zakończenia dostarczania tego paliwa lub demontażu układu pomiarowego – w wysokości 1/200 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

§ 42. 1. Odbiorca, który:

- 1) przekroczył moc umowną w miejscach odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej bez zgody przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługę przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
- 2) nie dostosował się do ograniczenia wprowadzonego przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z prowadzonymi pracami przyłączeniowymi, remontowo-konserwacyjnymi lub związanymi ze zmianą paliwa gazowego bądź usuwaniem awarii

– jest obciążany opłatami, które są obliczane jako iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym przez układ pomiarowy ponad moc umowną lub moc wynikającą z ograniczenia, liczby godzin w okresie rozliczeniowym i trzykrotnej stałej stawki opłaty przesyłowej lub dystrybucyjnej, określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której odbiorca jest zakwalifikowany.

2. Opłaty za przekroczenie mocy nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku wystąpienia przekroczenia mocy umownej w punktach wyjścia z systemu gazowego na skutek:

- 1) awarii w sieci dystrybucyjnej lub uszkodzenia tej sieci spowodowanego działaniem strony trzeciej,
- 2) prac prowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin został wcześniej przez strony uzgodniony,
- 3) udokumentowanego przypadku wystąpienia siły wyższej

– opłaty za przekroczenia mocy nie są naliczane.

§ 43. 1. W przypadku nielegalnego pobierania paliw gazowych przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych może obciążyć odbiorcę lub podmiot nielegalnie pobierający paliwa gazowe opłatami, które są obliczane jako iloczyn trzykrotnej ceny referencyjnej paliwa gazowego obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru oraz ryczałtowych ilości energii zawartej w tym paliwie, na zasadach określonych w taryfie.

2. Ryczałtowe ilości energii zawartej w paliwie, o których mowa w ust. 1, określane w taryfie są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, z uwzględnieniem rzeczywistych możliwości pobierania paliw gazowych przez odbiorcę lub podmiot.

3. Przez cenę referencyjną paliwa gazowego, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnioważoną cenę zakupu tego paliwa, podawaną przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego na jego stronie internetowej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie.

§ 44. Przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania paliw gazowych:

- 1) wymianę, montaż lub demontaż uszkodzonego lub zniszczonego przez odbiorcę gazomierza lub innego urządzenia pomiarowego;
- 2) założenie nowych plomb na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;
- 3) sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowego i założenie nowych plomb na kurku głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;
- 4) poddanie urządzenia pomiarowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia;
- 5) odcięcie dopływu paliw gazowych, gdy odbiorca uniemożliwia dostęp do armatury odcinającej, pomimo pisemnego wezwania do zapewnienia dostępu do niej.

§ 45. Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych, polegających w szczególności na łączeniu, podziale lub wydzieleniu z tego przedsiębiorstwa innego przedsiębiorstwa, zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 46. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące rozliczeń w jednostkach energii stosuje się od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Do czasu wprowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisy § 2 pkt 1, 4, 6 i 7, § 5 ust. 1 pkt 10, § 7 ust. 4 i 5, § 9 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 5, § 13 ust. 2, § 18, § 21, § 22 ust. 2, § 25 pkt 2 i 3, § 26 pkt 2, § 28, § 31 ust. 1, § 37 ust. 2 oraz § 43 ust. 1 i 2 stosuje się, zastępując ilości oraz jednostki energii odpowiednio ilością paliw gazowych lub jednostkami objętości, wyrażonymi w [m³], przy czym gdy przepisy te używają oznaczenia:
  - a) [kWh] [MWh], to zastępuje się je [m³],
  - b) [kWh/h] [MWh/h], to zastępuje się je [m³/h],
  - c) [MWh/dobę], to zastępuje się je [m³/dobę],
  - d) [zł/kWh/h] [zł/kWh/dobę], to zastępuje się je [zł/m³/h] [zł/m³/dobę],
  - e) [zł/MWh/h] [zł/MWh/dobę], to zastępuje się je [zł/m³/h] [zł/m³/dobę],
  - f) [zł/MWh], to zastępuje się je [zł/m³],
  - g) [gr/kWh], to zastępuje się je [gr/m³],
  - h) [gr/kWh/h], to zastępuje się je [gr/m³/h];
- 2) użyte w § 19 ust. 4, w § 21 oraz w § 37 ust. 1 wyrazy „110 [kWh/h]” zastępuje się wyrazami „10 [m³/h] gazu ziemnego wysokometanowego lub gazu propan-butan albo 25 [m³/h] gazu ziemnego zaazotanowanego”;
- 3) przepisów § 38 ust. 1–5 oraz ust. 6 pkt 3 i 4 nie stosuje się.

§ 47. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym świadczące usługę kompleksową, informuje swoich odbiorców, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji, o zasadach rozliczeń wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz o terminie ich wejścia w życie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odbiorcom co najmniej dwukrotnie:

- 1) pierwszy raz – nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia;
- 2) drugi raz – w terminie między pierwszym dniem 9 miesiąca i ostatnim dniem 11 miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. Koszty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty uzasadnione działalności, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 48. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w terminie nie dłuższym niż 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie jej dostosowania do zasad określonych w rozporządzeniu.

2. Do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

§ 49. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165).

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *wz. J. Pietrewicz*